

la se po třech nožičkách, jako by chtěla utéci zpět do lesa.

„Mirku, Evičko.“ křikl pan hajný, „pojdte se podívat na veverku!“ Děti tu byly hned a všichni veverky litovali, zvláště když se dověděl, že je ze Starého dubu. „Viš, tatko, my si ji ochočíme,“ řekl Mirek. „No, nevím, jak pochodíte,“ řekl pan hajný. „veverky jsou divošky.“ Ale hlavní věc, že tu bylo tatinkovo svolení. Paní hajná zavázala veverce nožičku, děti ji udělaly v krabici od bot pelíšek z hadříků, dostala svou misku s vodou, ale pak už měla těch nových dojmů dost, usnula a spala až do druhého dne do rána.

Ráno ji děti přinesly k snídani liskové, vlašské i bur-
ské oříšky ještě od vánoc – Evička jí nabízela i chleba s máslem – a do misky mléko, ale Zrzečka jedla, jen když se na ni nikdo nedíval. Byla plachá, strašně se jí

12

stýskalo po lese, ale v dušičce cítila, že ji zde mají rádi a že jí nikdo neublíží.

Za týden byla zdráva, ale na nožičku silně kulhala, a to už jí zůstalo. V poledne ji děti s pláčem pustily

13

KAREL SVOLINSKÝ

Doppelseite aus Zeman „Abenteuer des Eichhörnchens Rothärchen“ 1939
Two Pages from Zeman “Adventures of a Squirrel” 1939

KAREL SVOLINSKÝ

Weihnachtsglückwunsch
Seasonable Greeting

15